

פרוטוקול ישיבת מליאת המועצה ה-8 מן המניין לשנת 2026

שהתקיימה ביום ראשון, י"ט אב התשפ"ו, 2/8/2026

משתתפים:

חברי מועצה:

מר אלעד ארזי	- ראש המועצה
ד"ר לורן אבישר-אביטן	- חברת מועצה
מר צחי אוזן	- חבר מועצה
ד"ר ענבר כהן	- חברת מועצה
פרופ' עופר לוי	- חבר מועצה
מר יצחק זיו הלוי	- חבר מועצה

סגל:

חלי אללוף יום טוב	- מנכ"לית
עו"ד לירן וולקמן	- יועץ משפטי
מר שמואל לביא	- מבקר המועצה
גבי יעל חמאוי	- מנהלת המתנ"ס
גבי ימית לוי	- גזברית המועצה
גבי בלה אלכסנדרוב	- מנכלית אשכול נגב מערבי
ירין אבוטבול	- דוברת

על סדר היום:

1. דיווח ראש המועצה.
2. אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין 2026-7.
3. אישור פרוטוקול ועדת תרומות.
4. אישור פרוטוקול ועדת תמיכות.
5. אישור נוהל הקצאת קרקע ברשות.
6. אישור נסיעת עבודה לראש מועצה ומינוי מחליף לזמן ההיעדרות.
7. הצטרפות לאשכול נגב מערבי.
8. שאילתות.

פרוטוקול

אלעד ארזי: טוב, אחר הצהריים טובים לכולם, אני פותח את ישיבת המליאה השמינית לשנת 2026. נתחיל מפתיחה שלי, בסדר.

[1] דווח ראש המועצה

אלעד ארזי: טוב, אז קודם כל אני מבקש לעדכן בכמה נושאים משמעותיים שנמצאים על סדר היום שלנו. אנחנו נמצאים בדיוק חודש לפני פתיחת שנת הלימודים, תקופה משמעותית ביותר עבורנו כמועצה. החינוך הוא הלב הפועם של להבים והילדים שלנו הם הסיבה שבגללה אנחנו עובדים יום ולילה. בית הספר החדש מתקדם בקצב מצוין, אנחנו נמצאים ממש בישורת האחרונה. אני נמצא שם כמעט מדי יום כדי לעקוב מקרוב אחר העבודות ולוודא שכל פרט מתקדם לפי התכנון. כבר במהלך השבוע הקרוב יגיע הציוד החדש לבית הספר ובהמשך תתבצע התקנת הריהוט, ציוד הכיתות וכל המערכות הנדרשות לקראת פתיחת השנה. אנחנו פותחים פה בית ספר חדש, זה אירוע גדול מאוד. כפי שאתם יודעים, שמות בתי הספר נבחרו בהליך רחב של שיתוף ציבור. "ניצן" לבית הספר הצעיר ו"אופק" לבית הספר הבוגר. לאחר מכן ועדת ההיגוי בחרה את סמלי בתי הספר ואני שמח להציג אותם כאן בפניכם. בבקשה חברים, הנה "ניצן". יש פה את הסמל של "ניצן". וכמובן שמנו דגל ישראל בכל סמל. "אופק", כן, נכון?

עפר לוי: אפשר להראות אחד ליד השני?

אלעד ארזי: כן, כן, בטח. אלו סמלי בית הספר והשמות החדשים. בהחלט מרגש מאוד. טוב, אני רק אעדכן שהסמלים הועברו לכל הרשתות והחנויות המשווקות את החולצות וכבר במהלך השבוע הקרוב יהיה ניתן להזמין אותם באתרי האינטרנט ובחנויות. בנוסף, אנחנו הזמנו 2,000 מדבקות עם סמלי בית הספר, 1,000 מכל סוג, שיחולקו לתלמידים. אנחנו מבינים את זה שיש שינוי ואנשים כבר יש להם חולצות ישנות, אז אנחנו גם נחלק מדבקות כדי אנשים יוכלו לצמצם את הרכישות ובטח את הלחץ בלוחות הזמנים. אנחנו נפרסם הודעה בימים הקרובים בנושא. בשורה חינוכית נוספת ומשמעותית היא פתיחתו של גן תקשורת כבר בשנת הלימודים הקרובה. זהו מהלך חשוב, שמבטא את המחויבות שלנו לכך שלא משאירים אף ילד מאחור. יש פה שיתוף פעולה מדהים עם ההורים, עם משרד החינוך וכלל השותפים. אנחנו נעניק לילדי להבים הזקוקים מענה מקצועי, איכותי וקרוב לבית ונמשיך לפעול להרחבת המעטפת הטיפולית והחינוכית עבור כל ילד וילדה. בתחילת החודש הבא נציין רגע היסטורי נוסף עבור היישוב שלנו, טקס הנחת אבן הפינה להיכל התרבות ומרכז התעסוקה של להבים. מדובר בפרויקט משמעותי שצפוי לשנות את פני התרבות והתעסוקה באזור כולו, התעסוקה כמובן לצרכים מיוחדים. אני כן שמח לבשר כי נשיא המדינה אישר את השתתפותו בטקס, לצד אורחים מכובדים נוספים, יגיע יושב ראש קק"ל, יגיע יו"ר השלטון המקומי וראש עיריית מודיעין מכבים רעות, חיים ביבס, יגיע רוביק דנילוביץ', ואורחים מכובדים נוספים. זו הבעת אמון משמעותית בלהבים ובהתפתחות שלה, אנחנו מתרגשים להגיע לרגע שחיכינו לו כאן שנים רבות. מי שיפיק את הטקס, בשיתוף פעולה, זה מתנ"ס להבים ואגף התרבות של בני שמעון וכבר התחילו במחשבות. וכמובן

הציבור יוזמן. מכיוון שמגיע נשיא המדינה, כל מי שירצה להגיע יצטרך לעדכן שהוא מגיע ולבוא עם תעודת זהות מסודרת, יהיה מתחם סגור, מסודר, עם אבטחה קפדנית. טוב, גם בתחום התרבות והפנאי אנחנו נמצאים בעיצומו של קיץ עשיר במיוחד, מקבלים באמת פידבקים נהדרים ומחממי לב מהתושבים. פתחנו את אירועי הקיץ בחגיגות ה-40 ללהבים עם צוות הארכיון והמופע של עידן רייכל. המשכנו עם סדרת מופעי ילדים מוצלחים, נופיקי, דילן, מפרץ ההרפתקאות. ואתמול קיימנו לראשונה בלהבים ערב זוגי לכבוד ט"ו באב עם גברת רביע, היה ערב משמח, מהנה, היו תגובות מעולות. ובהמשך הקיץ יש לנו פה עוד הופעה של אגם בוחבוט, יש לנו יריד גדול וחשיפת החוגים. מתחם הזולטה שלנו שבאמת כבר הפך להיות מסורת בלהבים, וזו בסך הכל השנה השנייה, הפך באמת למקום מפגש משמעותי עבור בני ובנות הנוער שלנו. יש לנו שם בכל ערב פעילות ואנחנו רואים שם עשרות בני נוער שמגיעים להקרנות, טורנירים, מפגשים חברתיים. מעניק לנוער שם מקום בטוח ומהנה לבלות בו במהלך החופש הגדול. וזו בדיוק ההשקעה שאנחנו רוצים לראות, יצירת מרחבים חיוניים לנוער שלנו. בתחום הביטחון, אנחנו ממשיכים לקדם את תוכנית מרכיבי הביטחון. אפשר כבר לראות בכניסה ליישוב את שערי החירום הצהובים שלנו שגם הם עוד בתהליך התקנות שאמור להסתיים במהלך השבוע הקרוב. במהלך החודשים הקרובים אנחנו נשלים פריסה של מערך מצלמות היקפיות ומכ"מים. וכמובן אנחנו נציג פה, אנחנו נתקין מערכות מיוחדות בכניסה ליישוב, שיזהו כל רכב בכניסה ויאפשרו כניסה מבוקרת. ואנחנו הולכים לשנות פה את כל המוקד שלנו למוקד חדשני עם מערכת תקשורת שונה לחלוטין ממה שיש היום. במקביל, בשבוע שעבר קיימנו ישיבת עבודה רחבה עם משטרת ישראל, מג"ב וכלל נציגי הביטחון, כחלק מההיערכות של הקיץ והחלטנו על תגבור משמעותי של הנוכחות שלנו במהלך הקיץ, בדגש על כל נושא הרכיבה בכלים דו גלליים ונושא הפארקים, בכל שעות היום אבל בדגש על שעות אחר הצהריים והערב. טוב לסיום, אני שמח לעדכן על פרויקט חדש שייצא בקרוב לדרך, זה סינגל האופניים של להבים. מדובר בפרויקט משותף של מועצת להבים וקרן קיימת לישראל. פרסמנו את זה בסוף שבוע, במסגרתו יוקמו סביב היישוב שבילי אופניים, שיאפשרו חוויית רכיבה לכל הרמות. שזה עוד צעד בפיתוח איכות החיים ומימוש החזון שלנו, להפוך את להבים ליישוב מוביל גם במרחבי הטבע, הספורט והפנאי. אני כן יכול גם לעדכן שאנחנו מתקדמים בשני פרויקטים מאוד גדולים שלנו. אחד זה הקונסרבטוריון, שאנחנו גם בשלבים מתקדמים של היתר, שאנחנו מקווים שבתוך שלושה ארבעה חודשים יהיה לנו היתר ונצא לביצוע של חידוש הקונסרבטוריון עם 120 מקומות ישיבה. ובמקביל גם פרויקט הקמת מרכז מד"א בלהבים, שגם הוא, אנחנו מניחים שבאזור של שישה חודשים, יגיע לשלב ההיתר וגם שם כבר יש תורם, ונצא לבינוי של מרכז רפואי מד"א, שיפעל 24 שעות ביישוב להבים וייתן מענה רפואי לתושבים שלנו. עד כאן.

[2] אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין 7-2026

אלעד ארזי: טוב, אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין השביעי לשנת 2026. כולם בעד? כולם בעד.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את פרוטוקול ישיבה מן המניין 7-2026.

[3] אישור פרוטוקול ועדת תרומות

אלעד ארזי: אישור פרוטוקול ועדת תרומות. לירן, אתה רוצה להציג?

לירן וולקמן: אז ככה, התקיימה ועדת תרומות, במסגרתה מר אלמלקרקה חמדן, מקווה שאני אומר את שמו נכון, הציע לתרום כסף ומשאבים לצורך דשא סינטטי לבית הספר, ובמסגרת ועדת תרומות ונוהל תרומות, בעצם אנחנו עושים בחינה שהוא עומד בקריטריונים שנקבעו גם על ידי משרד הפנים, כדי שיהיה אפשר לקבל את התרומות. אנחנו בודקים האם יש איזשהו קשר למועצה, האם התורם יכול להרוויח מאיזושהי צורה כזאת מהתרומה, זאת אומרת האם יש לו איזשהו אינטרס אישי, האם התורם משתתף באיזשהו מכרז, האם הוא מנהל איזשהו משא ומתן מול המועצה, האם יש איזשהם הליכים משפטיים, זאת אומרת, בודקים בעצם את האינטרסים, האם קיימות בקשות תלויות ועומדות שלו, האם הוא תורם או עוסק בתחום הבנייה או הייזום באופן שהפעולה עצמה, אסור לו לקדם אותו פה, ואחרי שבוחנים את כל הדברים האלה, ובתנאי שמוצאים שבאמת אין קשר ואין איזשהו אינטרס אחר נחבא, אפשר לאשר ולקבל את התרומה, זה מה שנעשה פה ובעצם הוחלט לקבל את התרומה.

ענבר כהן: תרומות בכל סדר גודל צריך לעבור הליך כזה?

לירן וולקמן: כן.

ענבר כהן: אוקיי, כאילו אני שואלת את עצמי גם על ספונסרים בעבר מתוך הקהילה או כל מיני כאלה, היינו אמורים להעביר אותם תהליכים דומים?

לירן וולקמן: אני לא יודע מה זה ספונסרים מתוך הקהילה ולאילו פעילות, קשה לי להתייחס למשהו שאני לא מכיר.

איציק זיו: אם זה לפעילות המועצה או לא.

לירן וולקמן: אני צריך לראות את המקרה ואז להבין במה מדובר.

איציק זיו: למי תורמים השאלה? אם תורמים לגוף ציבורי כמו מועצה אז צריך לעבור את המבחנים האלה.

ימית לוי: ספונסר זה משהו אחר.

לירן וולקמן: שוב, אם יש איזשהו-

ימית לוי: ספונסר זה קול קורא, זה משהו ש

אלעד ארזי: לא, אם היא מתכוונת סתם לדוגמה, סליחה שאני זה, היה לנו את האירוע של ה... . ותרמו שם כסף לזה. זה משהו חצי חצי, יש את האירוע של ה-

ענבר כהן: אם מישו בקהילה תורם בגדים לילדים בכדורגל, אנחנו מפיקים ערב מסוים ומישו עוזר שם במימון, אלה דברים שאנחנו גם צריכים להעביר את אותם?

לירן וולקמן: זה לא של המועצה.

ענבר כהן: אה, אוקיי.

לירן וולקמן: שוב, אני אומר, אם יש איזושהי שאלה ביחס לאיזושהו מקרה קונקרטי, תעבירו, אנחנו נבחן את זה ואנחנו נתייחס לזה.

ענבר כהן: המתנ"ס והמועצה במקומות האלה זה לא אותם גופי תרומה?

לירן וולקמן: לא.

ענבר כהן: אוקיי. והחוקים שחלים עליהם הם שונים?

לירן וולקמן: המתנ"ס צריך לעבור את התהליכים שלו והמועצה צריכה לעבור את התהליכים שלה, מה שחל על המועצה ומה שחל על המתנ"ס. גם ביחס למתנ"ס צריך לראות איך זה מתקבל, איזו פעילות, מה נעשה, אבל זה לא-

ענבר כהן: פעם ראשונה בקדנציה הזאת שאנחנו מעבירים תרומות.

לירן וולקמן: נכון, אבל זה לא ...

ענבר כהן: לא, בסדר, אבל אנשים כן תרמו בשנים האלה בכל מיני צורות, בכל מיני דרכים.

אלעד ארזי: לא, למה? זו פעם שנייה, גם עם ה-JNF. גם ה-JNF שתורמו לנו 350 אלף דולר שעוד מעט נדבר על זה, גם הם ...

עפר לוי: מה סדר הגודל של התרומה מבחינת-

אלעד ארזי: 200 אלף שקל.

עפר לוי: אוקיי. ואפשר קצת רגע לגבי התורם, תושב היישוב, במה הוא עוסק?

חלי אללוף יום טוב: הוא תושב היישוב, מן השורה.

עפר לוי: והעיסוק שלו?

דוברת: מה הוא עושה?

חלי אללופ יום טוב: יש לו עסק שהוא נבחן על ידי ועדת התרומות, אין משהו.

עפר לוי: אבל זה תחום העיסוק שלו, גינון?

חלי אללופ יום טוב: לא בטוחה. אני תכף אביא את החומר ואעדכן.

עפר לוי: אני מבין שבהווה אין התקשרות עם המועצה, בעבר היה?

לירן וולקמן: זה חלק ממה שנבחן. זאת אומרת, אני אגיד כזה דבר.

אם הוא מתעסק בתחום ויש סיכוי שבהמשך, בעקבות התרומה הזאת עכשיו המועצה תתקשר-

אלעד ארזי: אסור לנו לעבוד אתו.

לירן וולקמן: אסור לו. הוא יודע את זה, זה חלק מההסכם שהוא חותם עליו, זה חלק מההצהרות שהוא מצהיר. זה ניתן כדי לתת תרומה למועצה ולקהילה, והוא יודע שהוא לא יוכל כתוצאה מהתרומה הזאת להפיק שום תועלת או רווח אישי. גם במסגרת ההצהרות והמסמכים שהוא צריך להעביר וגם במסגרת ההסכם תרומה שבסוף הוא חותם עליו. וזהו.

אלעד ארזי: צריך לאשר את זה פה או שזה רק לעדכון?

לירן וולקמן: זה לאישור.

אלעד ארזי: טוב, מי בעד לאשר את התרומה? כולם בעד.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את פרוטוקול ועדת תרומות.

[4] אישור פרוטוקול ועדת תמיכות

אלעד ארזי: טוב, אישור פרוטוקול ועדת תמיכות. גם תמשיך, זה גם שלך.

לירן וולקמן: ככה, ועדת תמיכות, גם ביחס לזה ועדת תמיכות התכנסה, ביחס לכך יש לנו תבחינים מוגדרים של ועדת תמיכות.

אלעד ארזי: שהמועצה אישרה במליאה.

לירן וולקמן: שהמועצה אישרה, ואנחנו בוחנים את כלל בקשות התמיכות, הן ביחס לתקציב המאושר לתמיכות והן ביחס לבקשות. התקציב המאושר עומד היום על 30,000 ש"ח. זאת אומרת, זה מה שאנחנו מדברים. הוגשו שתי בקשות, אחת של עמותת בית חב"ד להבים, שהיא צעירי אגודת חב"ד, ועמותת גיל

הזהב. לפי הבקשות שלהם, קודם כל מה הם יכולים לקבל, אחר כך, הם הגישו, כל אחד מהגורמים הגישו, סליחה, חב"ד הגישו מגוון של פעילויות ובוחנים מה מבין הפעילויות האלה רלוונטי. מבחינת מה שהם הגישו שרלוונטי, אלה גופים המקיימים פעילויות דת. מכיוון שהם גופים שמקיימים פעילות דת, הם יכולים לקבל עד 15% מהתקציב. עמותת גיל חב"ד, מה שהם עושים זה פעילויות לגיל השלישי, אז מה שהם יכולים לקבל זה עד 35% מהתקציב. זאת אומרת, עמותת חב"ד יכולה לקבל, ככל שמכירים במקסימום, 4,500 שקל, ועמותת גיל הזהב יכולה לקבל 10,500.

עפר לוי: יש לי גם כאן שאלה.

לירן וולקמן: תן לי רק לסיים.

עפר לוי: מה?

לירן וולקמן: תן לי לסיים ואם יהיו פערים. עכשיו, מכיוון שלא נתנו עוד בקשות, לוועדה יש סמכות לקחת את הבקשה ומה שמאפשר ולהגדיל אותו בעצם. ומה שעשו במקרה הזה, זה לקחו והכפילו, זאת אומרת באופן יחסי, אז לקחו והכפילו, כך שכל אחד מהם יקבל כמה שיותר ממה שהוא ביקש וממה שנתן, מה שאומר שעמותת גיל הזהב הכפלו והיא תקבל 21,000, ועמותת בית חב"ד תקבל 9,000 מתוך כך כל הדבר הזה, גם זה מובא לאישור המועצה, המליאה.

לורן אבישר אביטן: מה שונה ממה שדיברנו לגביהם לא מזמן?

לירן וולקמן: אז זה היה ועדת הנחות, הנחות בארנונה.

לורן אבישר אביטן: הנחות, סליחה, תודה.

לירן וולקמן: ופה זה תמיכות.

לורן אבישר אביטן: כן, כן.

ענבר כהן: היו שם שני נושאים עם חב"ד. אחד, יש להם חוב למועצה שזה היה מאוד חשוב. והשאלה אם-

לירן וולקמן: רגע, עכשיו, אנחנו רוצים שהכסף, נקודה נוספת לגבי היישוב, את צודקת, אנחנו רוצים שהכסף יגיע לפעילות עצמה. לחב"ד יש חוב למועצה, חוב בסך 35 אלף ש"ח. אז כרגע זה מותנה, התמיכה מותנית בזה שהם יסדירו את החוב. ככל שהם לא יסדירו את החוב, תוך 30 ימים מהרגע שהם קיבלו הודעה, הנושא יחזור להחלטה פה כי למועצה יש גם סמכות בעצם להגיד אני נותן תמיכות אבל אני אוטומטית מקוזז את התמיכות האלה מהחוב. עכשיו לא רוצים את זה, התמיכות רוצים שבאמת ילכו לפעילות וישמשו כתמיכות, ולכן זה מותנה בהסדר. ברגע שיאשר פה, תישלח להם הודעה, תוך 30 ימים יסדירו את החוב, יקבלו את התמיכות, לא, זה יחזור לדיון ובחינה בהמשך מה עושים עם הדבר הזה.

ענבר כהן: ואז אני חושבת שיש שאלה עקרונית שצריכה להיות מונחת בעיניי לפתחנו, כי הם ביקשו את 9,000 השקלים האלה לשני סיורים, שעל פניו זאת פעילות שהמתנ"ס שלנו עושה חדשות לבקרים לכלל האוכלוסייה ויכול לתת לזה מענה מצוין ואני שואלת את עצמי, האם המטרה של ועדת תמיכות היא לתת את מה שאנחנו נותנים בכל מקרה כרשות או יכולים לתת בכל מקרה לאותו פלח אוכלוסייה, האם זה נכון בעינינו להעביר את זה דרך ועדת תרומות? כי לא יודעת, זו שאלה בעיניי, אני לא בטוחה, לא, חוקי, אין, אני לא-

חלי אללוף יום טוב: תמיכות.

ענבר כהן: אה, תמיכות, מה אמרתי?

חלי אללוף יום טוב: תרומות.

ענבר כהן: אה, סליחה, ותמיכות, כי בסופו של דבר, יעל מפיקה אירועים כאלה כל הזמן, זו אותה אוכלוסייה, זה לא נותן מענה לאוכלוסייה אחרת, לעומת גיל הזהב, ששם באמת יש לנו איזה סוג של פער ואנחנו יכולים לכסות על משהו שאנחנו, הם באמת משלימים שירות שאין, אנחנו לא מכסים אותו בהכרח דרך הרשות, ואני חושבת שאנחנו צריכים לתת על זה את הדעת.

לירן וולקמן: אני אגיד שנייה שגם פעילויות של רשויות מקומיות, ממה שאני מכיר, גם פעילויות שרשויות מקומיות מבצעות, יש עמותות שמבצעות את זה באופן משלים, יש אוכלוסיות שלא מגיעות לנצל את השירותים מהמועצה וכן מגיעות מאותן עמותות שונות שפועלות.

ענבר כהן: אבל זו שאלה בעיניי שחשוב לדון בה, זה ברור שהם יכולים לעשות את זה.

לירן וולקמן: וככל והם עומדים בקריטריונים, שוב, תמיד אפשר להחליט שלא נותנים תמיכות או שמצמצמים את התקציב. זו שיקולך, אבל להבנתי, ככל והפעילות הזאת היא מוכרת ועומדת בקריטריונים של הנוהל ובעמידה של הבחינה של הוועדה, ושוב, זה לא נעשה כחותמת גומי, ראינו יש חוב, לא אוטומטית נותנים להם.

ענבר כהן: לא, זה ממש לא ברמה הזאת, זה ברור שזה עומד בכל הכללים וזה, אני שואלת ברמה העקרונית כמה זה נכון לנו כרשות.

איציק זיו: יש לי שתי שאלות. שאלה אחת, עמותת גיל הזהב היא עמותה של תושבי להבים, היא רשומה בלהבים? לא מכיר אותה. לא שמעתי עליה אף פעם, למרות שאני כבר בגיל הזהב.

חלי אללוף יום טוב: היא עמותה משותפת.

לירן וולקמן: זה הכל עמותות שפועלות במועצה.

חלי אללופ יום טוב: לתושבי להבנים ומיתר.

אלעד ארזי: יורם שחר, אתה מכיר, הוא מוביל את העמותה.

איציק זיו: והשאלה השנייה, בסיכום של הוועדה לא פורט מה העמותה הזו מבקשת. כתוב שהיא ביקשה כסף אבל לא כתוב למה.

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: זה משהו שהוא, זו עמותה וולנטרית שאחרי הצהריים, דרך אגב הם עושים דברים מדהימים.

עפר לוי: אבל יש איזושהי חפיפה, לא?

אלעד ארזי: לא. הם לדוגמה, עופר, סתם אני אתן לך דוגמאות איזה דברים הם עושים. יש לכל אחד כזה יש-

עפר לוי: לא אמרתי לא חשובים, אני רוצה להבין.

אלעד ארזי: לא, לא, סתם לדוגמה, לכל חבר כזה בעמותה, איש מבוגר, יש כמו אפליקציה כזאת שהוא לוחץ על כפתור, ששולחים לו, כשהוא צריך, כשיש לו בעיה רפואית כזאת או אחרת, כשיש לו אפילו בעיה בבית. אנשים מבוגרים שלא יודעים לטפל בסתימה, הם עושים דברים נפלאים, הם מארגנים להם-

*** מדברים ביחד.**

אלעד ארזי: נכון, הופעות, משהו, באמת אין לי מה להגיד, מקסים.

ענבר כהן: הם ממש משלימים שירות.

איציק זיו: למה זה לא מפורסם בציבור? אני לא מכיר את העמותה הזו, אני בגיל הזהב, היו אמורים להזמין אותי.

אלעד ארזי: כי כנראה שחושבים שאתה צעיר מדי, אבל אני אבדוק עם יורם שחר איך זה נגיד לא הגיע אליך. יורם אמר לי, אלעד, כל-

איציק זיו: אני רשום באיזו קבוצת וואטסאפ, לא כתוב שזו עמותה כזו או אחרת. קבוצה כזו או אחרת.

אלעד ארזי: אני אבדוק, אני אבדוק. כל אחד שיש להם, מחפשים משהו.

ענבר כהן: שזה משותף ללהבנים ולמיתר, ולשם יש את מנחם, שהיה מנחם בהתחלה. וזה עושה משהו משלים לגמרי.

לירן וולקמן: רגע, אני אענה על השאלה. בית חב"ד ביקשו בסך הכל 12.

איציק זיו: אני לא שאלתי על בית חב"ד, בית חב"ד קראתי, הבנתי, הכל בסדר. אני שואל על עמותת גיל הזהב, מה הם ביקשו? לאיזה ייעוד הם ביקשו?

חלי אללוף יום טוב: להתנהלות, מתן שירותים לפעילויות חברתיות לחברים האלה.

איציק זיו: הם לא פירטו.

ימית לוי: הם פירטו.

חלי אללוף יום טוב: הם עברו מכרז עם ועדת איכות, שם יש תוכנית שמוגשת.

ימית לוי: אנחנו לא מעלים כל מסמכי הבקשה, אבל יש שם ממש פירוט מלא איזה אירועים הם מתכוונים לקיים במהלך השנה. חלק מהכסף הוא באמצעות התמיכה, חלק הם גובים מהמשתתפים, חלק ממקורות שלהם, אנחנו רק חלק, אבל יש שם רשימה מאוד מפורטת, שאגב, וזה לשתי העמותות ייאמר, הכסף לא עובר ללא דו"ח פיקוח. אנחנו ממנים מפקח ממושרד הרווחה, ברווחה הזו, בקהילה התומכת הזו, ב..., מהרווחה. בבית חב"ד זה יהיה הרב, שיבדקו שאכן הפעילות הזו התקיימה והכספים הולכים למטרה הזו, ורק אז אנחנו נעבור.

צחי אוזן: טוב, כולם בעד? כולם בעד.

<u>החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את פרוטוקול ועדת תמיכות.</u>

[5] אישור נוהל הקצאת קרקע ברשות

אלעד ארזי: אישור נוהל הקצאת קרקע ברשות. חלי. או לירן.

חלי אללוף יום טוב: אז זהו. זה נוהל חדש שצריך לאשר במליאה.

לירן וולקמן: ברוב הרשויות במדינת ישראל יש נוהל של הקצאת קרקע, זה בעצם מאפשר-

חלי אללוף יום טוב: קרקע ומבנים.

לירן וולקמן: קרקע ומבנים. נסביר את העיקרון. נוהל הקצאת מקרקעין ומבנים ללא תמורה או בתמורה סמלית. הרעיון תחת הדבר הזה זה שגורמים שעומדים בקריטריונים מוגדרים ועוברים תבחינים ועוברים בדיקות כמו שאנחנו רואים בוועדות נוספות, שייצרו ערך עבור ובמועצה, יכולים לקבל או מקרקעין לפתח אותם או מבנים קיימים לשמר ולתחזק אותם בלי תמורה, מה שהם מקבלים בעצם זה את הקרקע או את

המבנה, וכנגד זה הם מייצרים פעילות במועצה וברחבי המועצה. ביחס לכך למשל בהרבה מאוד מקומות, אני אתן דוגמה למשל, מקצים קרקע לבית כנסת, נותנים לעמותה לנהל זה וזה, למד"א.

*** בלה אלכסנדרוב נכנסת לשיבה.**

אלעד ארזי: למד"א. אני אומר, מה שפה עומד, למה זה התעורר בזה? שלום, בלה, נעים מאוד. מנכ"לית אשכול נגב מערבי. למה אנחנו מעלים את זה עכשיו? לטובת הסיפור של מד"א, זה האירוע, אבל יכול להיות שאנחנו נשתמש בנוהל הזה לעוד דברים, מכינה, בית כנסת כזה או אחר. יש פה הרבה אופציות. כמובן תהיה ועדה מסודרת, כן? אבל הרעיון זה בסוף לאשר, שנוהל שיהיה, שהמועצה תוכל בכלל לייצר דבר כזה.

עפר לוי: מה היה קורה עד היום?

אלעד ארזי: לא היה.

עפר לוי: לא היה?

אלעד ארזי: לא היה. אף פעם לא היה.

ענבר כהן: אבל כשאני מקצה קרקע, אני מקצה לייעוד או שאני נותנת את הקרקע הזו ל... מנהל?

איציק זיו: לייעוד.

אלעד ארזי: לייעוד, ספציפית. לא, אתה לא יכול עכשיו להגיד לי שמחר יבנו לך שם.

לורן אבישר אביטן: ומי, איך מפקחים על זה? זה הנוהל שהוא לפי חוזרי מנכ"ל.

ימית לוי: שעומדים בהוראות של חוזרי מנכ"ל.

ענבר כהן: אז מה עשינו עד היום עם בתי הכנסת, עם המבנה של, אז במה זה נבדל? למה מד"א הוא לא רשות?

אלעד ארזי: כי הוא שלהם, הם אלה שמנהלים, זו העמותה שלהם.

ענבר כהן: וקופת החולים הוא שלי?

אלעד ארזי: קופת חולים זה שכירות בכלל, זה משהו אחר.

לירן וולקמן: קופת חולים זה קופת חולים.

אלעד ארזי: זה משהו אחר לגמרי. עוד פעם, יש קריטריונים מאוד ברורים. אנחנו לא יכולים סתם להגיד, להקצות קרקע מחר בבוקר לעזריאלי, אין אירוע כזה. יש עמותות ספציפיות שמוגדרות שלהם ניתן, שעומדות בקריטריונים, שלהן ניתן להקצות קרקע.

עפר לוי: ובמקרה של מג"ב?

לירן וולקמן: רגע, נתחיל.

אלעד ארזי: השאלה מה ... יכולים, אני לא יודע.

עפר לוי: איך זה כרגע? פשוט הם מקבלים את המבנה?

אלעד ארזי: לא, שאלה טובה, אבל זה שלנו.

עפר לוי: מה ההבדל בין מג"ב? אז למה זה לא-

איציק זיו: כי זה לא הקצאה, מג"ב זה שלנו.

לורן אבישר אביטן: מד"א זה של מד"א, מד"א זה שייך להם. כמו כל מבנה מד"א בארץ.

לירן וולקמן: אני אגיד שנייה איזושהי, קודם כל חשוב לי להדגיש, הנוהל הזה נכתב וסודר ועבר פה ונוצר על סמך גם דוגמאות ונהלים קיימים ברשויות אחרות, אבל קודם כל ולפני הכל לפי הוראות וחוזר מנכ"ל משרד הפנים, שקובע איך עושים את הדברים האלה וזה מה שהכנו. אפשר לראות גם את הטפסים ואת הדרך שבה צריך להציג בשביל לקבל את האישורים. גוף חייב להיות גוף ללא מטרות רווח. ניתנה דוגמה פה עזריאלי, עזריאלי אוטומטית נופל, כי הגוף חייב להיות גוף ללא מטרות רווח. המטרות הן צריכות להיות מטרות של חינוך, תרבות, דת, בריאות, מדע, נוער, רווחה, ספורט, צדקה, מרכזים קהילתיים ואיכות סביבה או מטרה ציבורית אחרת, זאת אומרת הפעילות חייבת להיות פעילות ציבורית עם מטרה ציבורית מוגדרת.

עפר לוי: ביטחון.

לירן וולקמן: ביטחון לא מופיע פה, אבל אם זו מטרה ציבורית אפשר לדבר על זה ולראות את זה.

ענבר כהן: מה עושים עם נקודה של משטרה?

לירן וולקמן: שם אין נוהל כזה, כרגע לא ביצענו הליכי הקצאה.

אלעד ארזי: אז לא כלום, זה מבנה שלנו שהם כרגע נמצאים בו, אין שם הקצאה.

לירן וולקמן: זה לא שהמבנה נמסר אליהם והוא שלהם והם מפעילים אותו ומתחזקים אותו, זה לא המצב. בעצם כרגע המבנה הוא של הרשות והרשות אחראית עליו והרשות מתפעלת אותו.

ענבר כהן: ואם אני לא רוצה לתת להם ביום מן הימים?

לירן וולקמן: את יכולה להוציא אותם.

אלעד ארזי: זה סיפור. לא, ברגע שנתת הקצאה למד"א?

לירן וולקמן: יש הסכם, רגע, יש הסכם הקצאה. הסכם הקצאה מגדיר את התנאים שהם מקבלים.

אלעד ארזי: כמה שנים? אתה מגדיר גם כמה שנים?

לירן וולקמן: אנחנו מגדירים גם כמה שנים, בדרך כלל זה גם מושפע מהיקף ההשקעות.

חלי אללוף יום טוב: תלוי בהיקף ההשקעה שלהם.

לירן וולקמן: אם אתה נותן מקרקעין והם גם מקימים מבנה, בדרך כלל ההקצאה היא לטווח ארוך יותר. אם הם רק מקבלים מבנה קיים ומתחזקים, הרבה פעמים ההקצאות הן לתקופות קצרות יותר ואז אחת לכמה זמן חוזרים.

ימית לוי: בחקיקה זה מוגבל.

לירן וולקמן: זה בכל מקרה מוגבל.

ענבר כהן: לא הבנתי, מה בחקיקה מוגבל ימית?

ימית לוי: לא, כשזה קרקע, אם אנחנו-

אלעד ארזי: לא, מד"א זה, אנחנו עכשיו לא מאשרים מישחו פרטני, אנחנו מאשרים נוהל. מד"א יצטרכו לעבור נוהל תב"ע.

עפר לוי: ומד"א יצטרכו להקים את המבנה?

אלעד ארזי: בטח.

עפר לוי: אוקיי.

לירן וולקמן: אני יכול להגיד ככה. תקופת ההקצאה לא יכולה לעלות בכל מקרה על 25 שנים. זו ההוראה. אבל שוב, כל דבר זה חייב להיות ספציפי. הישות המשפטית חייבת להיות עמותה רשומה או חברה לתועלת

הציבור שפועלת ללא מטרות רוח. צריך אישור מנהל תקין. וצריכה להיות פעילות ציבורית והמוסד עצמו צריך להיות ציבורי, צריך ותק של פעילות ציבורית של לפחות שנתיים לפני שהם יכולים בכלל לבקש ולקבל הקצאה. צריך שלא יהיו חובות למועצה, אתה לא יכול לקבל הקצאה כשיש לך חובות קיימים. יש כל מיני דרישות, אם זה גוף חדש, זאת אומרת אין לו ... של שנתיים, אז יש קריטריונים אחרים נוספים, אפשר לשקול ולהחריג, אבל רק תחת נסיבות מסוימות. ושוב, צריך לעשות פרסום. צריך, יכולות להיות התנגדויות, צריך לשמוע את ההתנגדויות. זה תהליך מאוד מאוד סדור, לגבי איך אפשר לעשות את זה. זה מסלול שבמנגנון הזה אי אפשר לגבות כסף, הוא פטור ממכרז. זאת אומרת, זה מנגנון מוסדר, קבוע, מוגדר, מפוקח, גם על ידי משרד הפנים בצורה מאוד מסודרת עם חוזרי מנכ"ל שכל הזמן יוצאים ומשלימים ומעדכנים את ההגדרות. כל חוזר מנכ"ל עתידי שיצא בנושא הזה, אוטומטית כתוב ונכנס ומוחל על הנוהל.

עפר לוי: מסבירים משהו יש ועדה, תהיה ועדה.

לירן וולקמן: בוודאי.

עפר לוי: וכל הקצאה תובא לאישור במליאה?

לירן וולקמן: גם, בוודאי. זה מקרקעין. חד משמעית.

חלי אללוף יום טוב: תידון בוועדה ותעלה לאישור מליאה.

אלעד ארזי: כמו שראית בוועדת תרומות, תהיה ועדה ואחרי זה.

לירן וולקמן: לא ניתן להעביר מקרקעין בלי אישור מליאה.

עפר לוי: שאלה אחת. בוא נניח עכשיו אנחנו נותנים למד"א, אוקיי, אני רק רוצה להבין, מד"א זה דוגמה, אני מאוד בעד. עכשיו, ונותנים הצעה ל-10 שנים, נניח. ועכשיו הם משקיעים שם במבנה והמועצה מחליטה מסיבה זו או אחרת, לא מד"א, עמותה אחרת, חב"ד, שלא רוצים להמשיך. מה קורה עם המבנה, מה, איזה זכויות נשארות להם?

לירן וולקמן: נורא נורא פשוט. אם הם בוחרים לעזוב לפני, הכל של המועצה. הכל בכל מקרה של המועצה.

עפר לוי: ואם המועצה מחליטה לא להאריך, האם היא יכולה? המבנה נשאר של המועצה? והכל מוגן בחוזה.

לירן וולקמן: והכל בהתאם לתנאים, מה שהוא יבקש, מה שאושר, מה שהתקבל, שוב, עמותה יכולה לבוא להגיד אוקיי, תחת התנאים האלה, תודה רבה, אני לא רוצה. היא לא חייבת לקבל את ההקצאה. אבל גורם שרוצה הקצאה יכול לבוא ולבקש ואז במסגרת התנאים המאושרים, בתנאי שהוא עומד בקריטריונים, בתנאי שהמועצה מעוניינת בפעילות, בתנאי שכל הכוכבים מסתדרים ומתיישרים ורק אז אפשר לאשר את זה ואז זה מגיע הנה ומציגים את זה פה ואז גם פה צריך לאשר את זה ואז מתקדמים לחתימה על הסכם

והפעילות והתנאים בהתאם להסכם הזה. אם הוא צריך להקים מבנה, אז לפי התנאים ומה הוא צריך להקים מבנה, יכול להיות שהוא חייב לבצע השקעות מינימליות. יכול להיות שהוא לא. אם הוא מקבל מבנה, מה הוא צריך לעשות עם המבנה, איך הוא צריך לשמר אותו, איך הוא צריך לתחזק אותו, האם הוא צריך לקיים ביטוחים, איזה ביטוחים, יש עוד הרבה מאוד סוגיות שאתם לא חושבים עליהן, שהן פשוט מטופלות במסגרת כל התקשרות.

עפר לוי: אם אני הייתי עמותה הייתי מעדיף לרכוש את הקרקע ושלא עוד עשר שנים יגידו.

לירן וולקמן: הרבה פעמים אתה לא יכול לרכוש את הקרקע.

עפר לוי: כן, אוקיי.

לירן וולקמן: זאת אומרת, כי היא לצורכי ציבור ומי שיכול לקבל אותה בעצם, או מרמ"י או מ..., זו המועצה. אז העמותה לא יכולה לקבל את המקרקעין, לא יכולה להגיע למקרקעין.

אלעד ארזי: לירן, תודה. טוב, מי בעד אישור נוהל הקצאות קרקע? כולם בעד, כולם בעד.

<u>החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את נוהל הקצאת קרקע ברשות.</u>
--

[6] הצטרפות לאשכול נגב מערבי

אלעד ארזי: טוב, אנחנו נעבור לסעיף 7 כי בלה הצטרפה אלינו. הצטרפות אשכול נגב מערבי. בלה, כיף שאת פה, שמחים שאת פה. אני אשמח קודם כל קצת תציגי את עצמך ואחרי זה כמובן שתציגי לנו את האשכול.

בלה אלכסנדרוב: אבל אני עובדת סוציאלית ואני לא יכולה לדבר כשאני לא יודעת עם מי אני מדברת, אני צריכה סבב קצר.

אלעד ארזי: יאללה נעשה סבב קצר. כן, כן, בהחלט, בהחלט. המבקר.

שמואל לביא: שמואל לביא, מבקר המועצה, וממונה על תלונות הציבור.

לירן וולקמן: עורך דין לירן וולקמן.

בלה אלכסנדרוב: אני יודעת שאתה עורך דין בלי שתגיד.

לירן וולקמן: מה הסגיר את זה? אני? עורך דין לירן וולקמן, עורך דין, יועץ משפטי של המועצה.

ימית לוי: ימית, הגזברית.

בלה אלכסנדרוב: בסדר, זה אחרת בתלת מימד. משקל, פרופורציות.

יעל חמאוי: יעל מנהלת המתנ"ס.

חלי אללופ יום טוב: חלי מנכ"לית המועצה.

אלעד ארזי: אלעד.

ענבר כהן: ענבר חברת מועצה.

לורן אבישר אביטן: לורן חברת מועצה.

צחי און: צחי חבר מועצה.

עפר לוי: עופר חבר מועצה.

איציק זיו: איציק תושב היישוב וחבר מועצה.

ירין אבוטבול: ירין חברת מועצה.

דניאלה: דניאלה מתמללת.

בלה אלכסנדרוב: מתמללת. מה, אין לכם SUMIT? זה א"ב. טוב, אז נעים מאוד ומאוד כיף לבוא לפה, גם אלעד ואני נפגשנו כבר במלא פרומים, יש לנו כבר מופע, אנחנו נעשה פה מופע. הנגב והקהילה הבדואית, או מה אנחנו רוצים. שמי בלה, אני עובדת סוציאלית בהכשרה שלי, תואר שני למדתי באימון מלכ"רים במוסדות ציבוריים. אני תושבת באר שבע, רוב חיי. מה עוד אספר לכם? יש לי חגורה שחורה בג'ודו. הייתי בארץ ישראל בג'ודו. למדתי בווינגייט.

לורן אבישר אביטן: גם אני הייתי בגיל 13.

בלה אלכסנדרוב: גם את?

לורן אבישר אביטן: כן.

בלה אלכסנדרוב: היית בווינגייט או בג'ודו?

לורן אבישר אביטן: אלופת ישראל בג'ודו.

בלה אלכסנדרוב: באיזה משקל?

לורן אבישר אביטן: מה ששקלתי אז.

בלה אלכסנדרוב: אצל מי התאמנת? אולי התחרינו. לא יודעת. זהו, אני באתי לספר לכם על האשכול, בשביל תיאום הציפיות אני אספר לכם את הרעיון, את המהות ופחות נרד לפרטים וכן הלאה, אני מראש אומרת, כי זה דורש גם עבודה יותר מעמיקה, גם מול חלי וגם מול ... בסדר? אז אני אגיד, מי יודע כמה רשויות יש בישראל?

שמואל לביא: 280 ומשהו.

ענבר כהן: 254 אני חושבת שראיתי פעם אחרונה.

בלה אלכסנדרוב: 259 רשויות, זה המון המון רשויות. בעצם אין דו"ח בינלאומי שלא מראה שזה יותר מדי רשויות.

עפר לוי: זה מועצות, רשויות?

בלה אלכסנדרוב: כל הרשויות, מועצות אזוריות, עיריות, מועצות מקומיות, יותר מדי רשויות. אם היה פה ריבון חזק ואמיץ, היה פשוט עושה מיזוג רשויות, באופן משמעותי וגם עשו, ... הכי חד. מכבים רעות זה מיזוג. קדימה צורן.

דוברת: לא תמיד זה עובד.

בלה אלכסנדרוב: אממה, מאוד קשה לעשות בישראל תהליכים כאלה. רשויות אצלנו זה לא רק מנגנון ניהולי, מוניציפלי, ציבורי, אלא זה מקום זהותי, פוליטי, שבטי, ומאוד מאוד קשה לכל קיבוץ, מועצה והנרטיב שלה לאחד אותה, למרות שבאמת אני אומרת לכם, הכי כאילו זה, אין בזה היגיון אלף פעמים. אני יכולה להגיד לכם באשכול שלי, אני נוסעת במועצות. מימין זה שדות נגב, משמאל זה אשכול, פתאום את בשער הנגב. אין שום הגיון.

שמואל לביא: למה, בגוש דן זה הכי.

בלה אלכסנדרוב: גיאוגרפי גם שם.

שמואל לביא: גבעתיים, רמת גן.

בלה אלכסנדרוב: אז זה ככה זה, ישב ישב משרד הפנים ואני מקצרת לכם היסטוריה של איזה עשור, וגם תהליכים שהתחילו בצפון הארץ, והבינו שלא הצליחו למזג רשויות, אבל הם יכולים להקים אשכולות. ובעצם האשכול הראשון הוקם בגליל מערבי, אני חושבת שהאשכול הזה היה השני או השלישי, והרעיון הלך רק ככה, אם נגיד לרשויות, בואו תשתפו פעולה באופן וולונטרי כשהן בוחרות בזה, נוכל לייצר יתרון הגודל.

זה לא בא להחליף רשות, זה לא בא לעשות במקום הרשות. לאשכולות אין סמכות סטטוטורית, זאת אומרת כמעט כל הסמכויות או התפקידים, שתכף אני אתאר לכם שהאשכול עושה, זה מה עלה מהשטח, מה היה רצון הרשויות, המנכ"לים, בעלי התפקידים ומה האזור צריך. יש היום בארץ 12 אשכולות אם אני לא טועה. אני כבר אגיד לכם הכי כנה, האשכולות פוגשות עוד דיון ציבורי רחב מאוד, בעצם יש דיון בישראל, לא יודעת אם ראיתם את הכתבה היום על משרד החינוך בדה מרקר, על ביזוריות. בעצם אומרים, בצדק, שלא הגיוני שמירושלים ינהלו אותנו כמעט בכל תחום חיינו, חינוך, תחבורה, יושב משרד התחבורה, מחליט איפה יהיו אוטובוסים, איזה קווים, אין לו מושג, אין לו מושג ירוק מה קורה בשטח אבל הוא מחליט. אז רוצים לבזר. גם לבזר אי אפשר ל-259 רשויות. אף גוף לא יסכים לזה, זה לא יעיל, לא חכם ואנחנו נחזור לתקופה שכל האמון ברשויות היה נמוך והיה שחיתות והיה זה, שזה לקח המון המון שנים לצאת מהשיח הזה. לפחות גם אנחנו היום בנגב בשיח טוב, שסומכים על ראשי הרשויות שלנו, יודעים שהרשויות מקצועיות. היה פה איזה גל של ראשי רשויות שהוחלפו וכבר הרבה שנים לא היה שום תחקיר. אנחנו מקווים שנמשיך עם הגל הזה כי כל תחקיר אחד, לא משנה, גם על זה יש מחקרים מרובים, תחקיר על רשות אחת צובע את כל השכנות שלה. אז בזירה הזאת האשכולות פועלים. הם לא באים להחליף רשויות, אבל הם כן יושבים על קבע גודל בעיקר, והם כן בתוך השיח הציבורי מה התפקיד האזורי. אז אני רגע מספרת על האשכול שלנו. יש פה שקף שחסר לי, לא נורא, המפה, לא נורא. אני רק אגיד לכם איזה רשויות חברות היום. היום באשכול שלנו חברות מועצה אזורית אשכול, שער הנגב, שדות נגב, חוף אשקלון, שדרות, אופקים, נתיבות, רהט, לקיה, מרחבים ובני שמעון. ובעזרת השם אתם תהיו 12. מה החזון? החזון הוא לקדם שותפות אזורית, לראות את הערך המוסף האזורי, להבין איפה יש יתרון לגודל. איך אנחנו עושים את זה? אנחנו בעצם כמעט בכל תחום מייצרים שולחן עגול של בעלי התפקידים הרלוונטיים, מבינים מה הצורך הרשותי ומייצרים ערך מוסף. מה המבנה הארגוני של האשכול? בעצם יש לנו מועצה, במועצה יושב נציג מכל רשות, בדרך כלל זה או ראש העיר או מנכ"ל או גזבר. אחד משלושת הבכירים, לפעמים אגב זה גם סגן ראש העיר. והמועצה הזאת נפגשת כל רבעון ומקבלת החלטות. בנוסף, יש פורום מנכ"לים שהוא מלווה אותי באופן צמוד יותר, ובעצם ככה מחליטים את פעילות האשכול. מה המטרות שלנו? אנחנו עוסקים הרבה בחיזוק יכולות, כי הרבה פעמים הרשויות אין להן מספיק ידע או יכולת לעשות דבר כזה, התחום הכי בולט בזה זה תחום הדאטה, הדיגיטציה וכן הלאה. אנחנו עוסקים בפיתוח כלכלי אזורי, שותפויות. כל מה שקשור ללכידות חברתית ויצירת ידע אזורי, אני רגע נכנסת לפירוט אז אתם תבינו. מה המבנה הארגוני שלנו. אז למעלה זה המועצה, שסיפרתי לכם, אני צריכה לתקן את זה בשקף. יש לנו מטה די רזה, יש גזברות ומנהלת מטה, ויש לנו ארבעה תחומים מרכזיים. רוב הרשויות נכנסו להיות שותפות באשכול בגלל אגף סביבה, כי בעצם מחיר ההטמנה שלנו הוא מחיר זול יותר, בדרך כלל. אצלכם החישוב יותר מורכב, כי אצלכם ההטמנה היא מחוברת לפינוי, וזה דורש קצת פירוד המרכיבים, ובעצם ההסכם שלנו הוא יותר טוב מזה של באר שבע. כי כשאני באה לדודאים אני עושה משא ומתן על 11 רשויות. בנוסף, אגף איכות הסביבה השכיל להשתמש בפאנל, זה אומר ואי, מישוה פותר לי את כאב הראש, במקום לדבר עם 11 רשויות, אני מדבר עם מנהלת אגף סביבה, ואנחנו מקבלים פה לא מעט תקציבים למצוא פתרונות לפסולת חקלאית, לפסולת בניין, להפרדה במקור, להקמת מפעלים חדשים ומנהלים פה לא מעט תקציבים. התחום השני שממנו התחיל האשכול זה וטרינריה. כפי שאתם יודעים הרבה פעמים לכל רשות יש, לא רק בוטרינריה, לצערי זה במלא תחומים, רבע משרה, חמישית

משרה, רביעית משרה, ואנשים לא באים לעבוד יום בשבוע בדרך כלל. אז בעצם יש לנו אגף וטרינריה משמעותי שנותן ל-8 רשויות שירות מתוך כלל האשכול, ואנחנו מעסיקים שם וטרינר באיזשהו מודל, ויש לנו את שאר האגפים, תכף אני אתאר, אם יהיה לי קל ככה. אז אגף חברה אחראי על כל הנושאים החברתיים, אני אתן את ההיילייט בכל תחום. בתחום החינוך, אין לנו מה לעשות אזורי בתכלס. רוב הדברים החשובים בחינוך הם ברמה המקומית. בסוף ראש עיר נבחר האם יש חינוך טוב או לא. מה כן יש לעשות ברמה האזורית? את כל מרכיבי המצוינות. מה אנחנו יכולים לעשות שילדים כמוני לא יצטרכו לעזוב לפנימייה ולגדול בפנימייה, אלא אם היה פה מרכז ג'ודו למצוינות, יכולתי להישאר בנגב ולא לעבור את החוויה, לטוב ולרע. אז איך מקימים מרכזי מצוינות אזוריים שמשרתים את כל האזור? עכשיו, בלוגיקה זה נשמע משפט פשוט, סופר מורכב. הסעות איך עושים? מה זה אומר מרכזי מצוינות? תודעתית, ילדים מלהבים ייסעו למרכז מצוינות במועצה אזורית אשכול? אתם יודעים שלא, נכון? אז לאיפה כן? כאילו, מה זה אומר להקים מרכז מצוינות אזורי? אז זה ככה סוגיה שאנחנו מתעסקים בה בחינוך. קהילות מקצועיות שאנחנו עסקנו הרבה ועוסקים בלהביא לפה קלינאית תקשורת, פסיכולוגים, כל המקצועות החסרים. וגייסנו על זה לא מעט תקציב. בתחום הרווחה, כל הנושאים שהם רוחביים, אנחנו יודעים שברוחה יש המון שירותים שלא נפתחים בכל רשות בנפרד כי אין מספיק מותבים. אז אחד האתגרים במשרד הרווחה זה להבין את הנתונים ולהגיד כמה אנשים עם מוגבלויות יש בכל מועצה, איך אני יכולה לייצר מענה רוחבי, ובעצם אני משנה את כל התכנון של הרווחה לשירות אזורי. ויש לנו פה גם כל מיני הכשרות לתעסוקה, כי אם יש תחום שהוא ממש לא לוקאלי, זה תעסוקה משני הפנים שלו, גם הקמת אזורי תעשייה והבאת חברות, אבל גם הכשרות וחיפוש עובדים. תחום סביבה תיארתי לכם קצת, זה ככה פינוי הפסולת שאנחנו עושים היום. יש לנו גם מענה לפסולת בניין, שבעצם כל תושב שרוצה מכולה, יכול להזמין מאיתנו מכולה. ומערך אכיפה, אני אגיד שמערך האכיפה שלנו מתמקד היום בקהילה הבדואית, מתוך הבנה שאם בתוך הישובים הבדואיים, שזה לא הרבה, רהט ולקיה יקרה שינוי בתחום הסביבה, אנחנו נוכל לקחת את זה גם לתחום הפשיעה. אני אומרת את זה לא סתם פה, כי זה, ללהבים זה מאוד מאוד קריטי. והדבר השני שאנחנו עובדים עליו מאוד קשה, זה הקמת מרכז הרואה. מרכז הרואה זה בעצם אומר להקים מצלמות סופר סופר חכמות בכל רהט ולקיה, זה בהמשך נראה בכל היישובים הבדואיים. כדי שנוכל להגיש תביעות, כי אחד האתגרים היום שכשאנחנו כבר יודעים מי הפושע ומי ירה ומי עשה, אף אחד לא מתלונן, אבל כשיש עדות מצולמת זה משהו שאנחנו יכולים לעבוד אתו, זה גם משהו שבהקמה. שירות וטרינרי אמרתי לכם. פיתוח כלכלי. בפיתוח כלכלי יש שתי גישות. גישה אחת זה כל מה שקורה במרחב שמייצר פיתוח כלכלי. הוא לא פוגש את הרשות, הוא יותר פוגש את התושבים. לדוגמה, אגרו-נגב זה להבין שמועצה אזורית אשכול ואופקים מאוד מתמקצעים בחקלאות, איך מביאים טכנולוגיה וכלים מתחדשים כדי שהחקלאים יעשו מזה יותר כסף ויעלה הפריץ. הגישה השנייה לפיתוח כלכלי אומרת איך אנחנו עושים פרויקטים מניבי הכנסה. אם אני מחר מקימה פה מפעל פסולת נוסף, מה הרווח של להבים מזה? מה הרווח של שדרות? איך אנחנו מייצרים הכנסות גבוהות יותר? זה שני הערוצים שאנחנו פועלים בהם בפיתוח כלכלי. כמוכן תיירות, כי את התייר ממש לא מעניין איפה נגמר הקו הכחול, מה שסיפרתי לכם, אני נוסעת, ואני לא יודעת באיזו מועצה אני נוסעת, וזה ממש לא מעניין. בתחום האנרגיה, יש לנו קול קורא מאוד גדול ממשרד האנרגיה. ופה יש לנו

מערך, בתחום דת יש לנו מערך GIS מאוד משמעותי של דאטה אזורית, שאמור לשרת גם את הביטחון וגם את הסביבה והרבה ניכר באנליטיקה האזורית.

לורן אבישר אביטן: מה זה GIS?

בלה אלכסנדרוב: GIS זה בעצם מערכת טכנולוגית של מפה שעוזרת לנו להביא כל מיני.

שמואל לביא: מערכת מידע גאוגרפית. זו מפה דיגיטלית.

בלה אלכסנדרוב: לאן אנחנו רוצים לקחת קדימה, כי אתם ככה פוגשים אותנו בדיוק, אני מנכ"לית שנה, אנחנו באמצע תהליך אסטרטגי, בדיוק בונים את תוכניות העבודה קדימה, זה פחות או יותר הכיוון שאנחנו מקבלים מהרשויות. היה לנו שבוע שעבר סמינר בירושלים, יומיים של כל ראשי הרשויות והמנכ"לים. אז אנחנו הולכים לכיוון של הקמת מפעל סביבתי נוסף, כי אנחנו לא רוצים שדודאים יחזיקו אותנו בביצים. אנחנו רוצים להתחבר, להקים את המוקד רואה כדי שהוא ייתן לנו גם מענה סביבתי וגם מה שתיארת לי. וגם הקמת מערך מחדוש, מערך מחדוש זה כל הפסולת הכבדה שעולה לנו הרבה כסף, אז אפשר להשתמש בה עוד, רהיטים, מוצרי חשמל ואיך משפצים אותם. זכינו בקול קורא מאוד גדול להקים מרכז ידע אזורי יחד עם מכללת ספיר ובן גוריון, ודיברתי איתכם על מרכזי מצוינות וכן הלאה. מה זה אומר שהרשות מצטרפת לאשכול? איזה תהליך, זה לא יום, זה לוקח פחות או יותר חצי שנה, כי זה דורש את, אחרי שהמועצה שלכם מאשרת, בעצם מועצת האשכול צריכה לאשר. אחר כך אנחנו מגישים את זה למשרד הפנים, במשרד הפנים צריך לאשר את זה, שבמצבנו זה מורכב כי אין שר. למרות שאני יודעת שבצפון הרבה רשויות הצטרפו בפועל דה פקטו, אבל כאילו רשמית עוד לא קרה, זה גם משהו שאפשר לבחון. אני אלמד את התהליך יחד איתכם כי גם אני חדשה ולעולם לא צירפתי רשות, אבל יש לנו גזבר מאוד ותיק וצוות שיודע לעשות את זה. זה אומר דמי חבר של 50 אלף שקל בשנה, ובעצם זה דורש מכל רשות להשתתף לפחות בשירות אחד. שום שירות פה לא מחייב. לא סתם, אמרתי לכם, שמונה רשויות חברות בוטרינריה. כי שער הנגב כבר יש לה שותפות ותיקה יותר עם חוף אשקלון ועם אשקלון, שהיא לא רצתה כבר לשנות את השותפות. זה גם בסדר, אזוריות היא לא דבר אחד. אזור טוב זה, אם הזכרת את המרכז, זה אזור שיש בו הרבה שותפויות אזוריות. פעמים בארבע, פעמים עומר, פעמים בני שמעון, פעם כולם ביחד. אזור טוב הוא אזור שיועד, הוא דינמי והוא פונקציונלי. גם הרבה פעמים פונים אליי ורוצים שאני אעשה משהו, אני אומרת אין לי ערך מוסף, אני לא יכולה לעשות את זה. אגב, יש דברים שאני גם לא יודעת לעשות. נגיד הקמת מרכז הרואה, אנחנו לומדים את זה מאפס. אבל פה, על אף שאין לי ערך מוסף, אני מבינה שיכול להיות לי ערך מוסף ושאל אחד אחר לא יעשה את זה כי זה כאב ראש שאף אחד לא רוצה. אז זה גם ככה, הרבה פעמים השירותים שאנחנו מפתחים, אנחנו מפתחים אותם תוך כדי תנועה עם הרשויות בהתאם לצורך. אז בעצם כשאתם מחליטים להצטרף אתם אמורים לשים 50 אלף שקל כדמי הצטרפות, למנות נציג שזה או אתה או את, או את, כאילו או ראש עיר או מנכ"ל או גזבר, לפעמים גם סגן ראש עיר יכול להיות. ולקחת חלק בשירות אחד, או בפינוי פסולת או בוטרינריה, כאילו כי הכוונה היא לקחת חלק בשירות אחד כדי שזה לא יהיה.

עפר לוי: לקחת חלק ולצרוך.

בלה אלכסנדרוב: לצרוך, להשתמש, כן, להיות שותף. כן, בדיוק, הבנת אותי נכון. ואני אגיד, התפקיד השני של כל רשות שמצטרפת, זה גם לשקף צרכים. בסוף האתגר הכי גדול שלי זה נתונים ודאטה. אם הייתי יכולה לשים ציף לאנשים של כל הרשויות ולאסוף מלא נתונים וצרכים, אז מצבי היה אחר. כי כמעט כל נושא שאני פועלת, אני צריכה לעשות 11 פגישות, לפעמים 33 פגישות, כי בכל רשות פעמים זה שלושה אנשים שאחראים על כל נושא, ואתה רוצה לדבר על התמה, גם בדרך גזבר, גם בדרך מנכ"ל, גם בגוף המקצועי, גם בראש העיר. אז אנחנו, כאילו, הרבה פעמים הצרכים גם צריכים לעלות מכס. זהו, זמן לשאלות.

אלעד ארזי: עופר, משהו לשאול?

עפר לוי: כן. אז זה נשמע מתבקש, ויעיל ונכון. אני יודע שיש כמה אשכולים גם בנגב, נגיד מיתר.

אלעד ארזי: מערבי ומזרחי.

עפר לוי: אני חושב שאני הייתי שמח לקבל גם סקירה והצדקה גם של הבחירה, שוב אני לא מכיר, אני מכיר אותך, את נשמעת מדהים, האשכול הכל נשמע מדהים.

אלעד ארזי: לא, להבים לא יכול להצטרף למזרחי.

עפר לוי: למה?

חלי אללופ יום טוב: אנחנו שייכים לאשכול המערבי.

עפר לוי: אני זוכר שבעבר ניסו לשכנע אותנו גם מיתר, להצטרף ל, ראש המועצה, להצטרף לאשכול, זה עלה, זה עלה פה כמה פעמים.

אלעד ארזי: אז יכול להיות שאז, לא יודע. הוא הציע משהו שהוא בלתי אפשרי.

עפר לוי: זה ודאי שהמיקום הגאוגרפי קובע שייכות לאשכול וזה לא, כי, אוקיי, אם זה ככה, אז זה מיותר את השאלה.

בלה אלכסנדרוב: אבל גם אם היית יכול לבחור, אנחנו האשכול הטוב יותר. אני אגיד לך, זו לא עבודה שלי, זה הכל עבודה של המנכ"ל הקודם.

עפר לוי: אני רק רוצה להבין, אם יש אופציות, ואם יש אופציות אז.

בלה אלכסנדרוב: אין לך אופציות, אבל אני יכולה להגיד לך, עוד פעם, לא, קל לי להגיד כי זו עבודה של המנכ"ל הקודם, אשכול נגב מערבי, זה האשכול המדהים כמעט בכל תחום. בכל הארץ.

עפר לוי: עוד משהו שעולה לי, זה אני חושב קצת על האיחוד האירופי. שיש מדינות עשירות שנותנות הרבה וצריכות פחות, ויש מדינות שזה הפוך. ובסוף יש פה גם, יש משאבים, יש השקעה. וזה נראה, אם יש הרבה השקעה של תשתיות ביישובים הבדואיים, אז מהבחינה הזאת, שוב, יכול להיות שזה המצב ואין מה לעשות.

בלה אלכסנדרוב: אני אשאל אותך מי לדעתך הרשות שהכי משתמשת באשכול? הכי צורכת את המשאבים שלה?

עפר לוי: בני שמעון?

בלה אלכסנדרוב: כן. למה זה?

עפר לוי: השאלה פה, אני שואל, אני לא יודע.

בלה אלכסנדרוב: אם אתה לבד, אני הייתי רוצה להגיד לקייה.

עפר לוי: בעצם זה רק 50 אלף שקל בשנה, ופלוס עלויות אני מניח מופחתות. אז זה לא יכול להיות בזה סיכון.

איציק זיו: לא, אם יש שם שירותים שאנחנו אמורים לשלם עליהם מעבר להשתתפות.

בלה אלכסנדרוב: אני אענה רגע, אני אענה על שתי השאלות. קודם כל השאלה הקודמת. עוד פעם, לצערי אני אומרת, האשכול שהכי צורך אותנו זה בני שמעון, אני הרשות. למה? כי כשיש אנשים חזקים וכשיש עובדים טובים וכשיש אנשים עם זה, הם קוראים, הם צורכים, הם באים לבקש.

עפר לוי: אבל זו לא הייתה השאלה, כן, השאלה, בסדר, הם צורכים שירותים, הם גם משלמים, אז הם לא עושים על זה רווח.

בלה אלכסנדרוב: לא, הם משלמים אותו דבר אבל כמו לקייה.

עפר לוי: אבל דיברת על השקעה בתשתיות. השקעה בתשתיות, רהט ולקיה צריכים הרבה יותר, יש להם הרבה יותר צרכים והשקעה. על זה אני מדבר, כי אני מבין שיש גם השקעה בתשתיות.

בלה אלכסנדרוב: אני עונה לך, רהט ולקיה, כל מה שאנחנו עושים שם שהוא ייחודי ולא לכלל האשכול, מתוקצב מהחלטת הממשלה, זה בכלל לא נוגע בך.

עפר לוי: אה, אוקיי. מאה אחוז, מאה אחוז, אוקיי.

בלה אלכסנדרוב: אבל אני חושבת שאתה צריך לשאול אותי שאלה אחרת.

עפר לוי: אוקיי.

בלה אלכסנדרוב: אני חושבת שאתה צריך להגיד לי, תקשיבי, המצב ברהט ולקיה פוגע לי ביישוב, אני רוצה שתשקיעי ברהט ולקיה יותר. כי אם יהיה שם חינוך יותר טוב ותרבות יותר טובה וזה פחות יפגע בלהבים.

עפר לוי: לגמרי. לגמרי.

בלה אלכסנדרוב: הלוואי והרשויות שלי היו אומרות לי בסמינר עכשיו תקשיבי, אל תבואי לבני שמעון, סעי כל יום ללקיה.

ענבר כהן: א' את צודקת בתפיסה, בסדר? אין על זה בכלל שאלה וגם את מציגה את האשכול מאוד יפה וזה גם לזכותכם כמובן. אבל אני חושבת שמעבר לזה אנחנו צריכים לשאול, לי יש שתי שאלות עיקריות.

בלה אלכסנדרוב: רגע שנייה, אבל לפני שתי שאלות אני בכל זאת עם הפרעות קשב. השאלה השנייה שלך, 50 אלף שקל זה דמי חבר, זה אומר שאתה יכול לקנות בחנות ממתקים. אחר כך כל שירות שאתה מצטרף, יש שירותים שלא עולים כסף כי המדינה נתנה לנו כסף. אני צריכה להיות גם פה כנה איתכם. 80% אם לא 90% מהתקציב שלי הוא של המדינה, אז אני גם כל הזמן במתח. כי אם משרד הכלכלה רוצה שאני אעשה פיתוח חקלאות וזה, ואתה אומר לי מה אכפת לי חקלאות, אין לי פה חקלאי אחד. זה מה שהמדינה ביקשה ממני לעשות. אז יש שירותים שהם לכולם, נגיד אני עושה הכשרה לטיילנים, אני לא צריכה שתשלם לי את זה, אבל אם אתה צורך שירות שהוא מוניציפלי, כמו וטרינריה, כמו פינוי פסולת, הוא עולה כסף. לכן זה, המק"ט יצטרך לעשות עם הצוות המקצועי ולהבין.

אלעד ארזי: בלה הייתי רוצה גם שתרחיבי טיפה, אני סתם אתן לכם דוגמאות. אני, כמו שנאמר, בתקופה האחרונה מאוד מדברים איתי, בעיקר האמת גם מבני שמעון, גם מאלון דויד דיבר איתי, כאילו למה אנחנו לא מצטרפים? הוא אומר לי אלעד אין לך מה להפסיד. סתם לדוגמה, אני אתן לכם דוגמה מה קרה השנה, השנה אשכול קיבל, אולי בלה את יכולה להרחיב על זה יותר, קיבל כמו סטאז'ר, נכון? אני צודק? כל אחד מהאשכולים קיבל סטאז'ר במשרה מלאה שהמדינה מסבסדת אותו, שהעלות של זה 20 אלף לחודש אמרת לי?

בלה אלכסנדרוב: זה הבלומברג אתה מדבר.

אלעד ארזי: של בלומברג, סליחה, של בלומברג. הגיע בן אדם שהמדינה הקצתה אותו לטובת כל מועצה, שהוא משרה מלאה במועצה, לטפל בפרויקטים כלכליים. יושב משרה מלאה בן אדם. סתם לדוגמה, תנסו לדמיין משרה מלאה של בן אדם לשנה. איפה 50 אלף השקלים ואיפה זה?

ענבר כהן: לא, אבל אני חושבת שמה שהיה לדבר-

אלעד ארזי: זה סתם דוגמה. אני יכול לתת עוד דוגמאות. כאילו, 50 אלף השקלים הם באמת מה שנקרא דמי רצינות ולא באמת כסף אמיתי כי ה-benefit שמקבלים מהאשכול, דרך הכסף שהאשכול מקבל מהמדינה ואז בעצם נותן לנו, הוא אדיר.

בלה אלכסנדרוב: האמת שלנו לא משתלם לצרף אתכם, שתדעו את זה. אני אגיד לכם למה, כי אתם כי אתם מעלים לנו את הסוציו. אז זה אומר שיש תקציבים שצריך גם.

אלעד ארזי: נכון. אני יכול להגיד לך שאלון דויד, השאלה הראשונה שהוא שאל אותי, אלעד, תגיד לי כמה תושבים אתם? כי מעל מספר מסוים של תושבים זה היה פוגע להם באשכול ואז הם לא מקבלים תקציבים. בגלל שאנחנו יחסית מספר נמוך של תושבים, אז האשכול לא ייפגע באירוע הזה.

חלי אללופ יום טוב: ואם אפשר להוסיף, רק אני אגיד משפט, עופר, וזה לא רק ה-benefit שאנחנו נכנסים כדי להיות בשולחן הזה ולהיות חלק מפיתוח כלכלי, מאיכות סביבה וכאלה. הכסף שאנחנו יכולים, וזה ייבדק כמובן, אבל ה-50 אלף שקל הוא כסף קטן יחסית למה שאנחנו יכולים לחסוך. רק מהוצאות היום שאנחנו עושים, בגלל שיש להם הסכמים מטיבים יותר.

אלעד ארזי: עופר, לדוגמה הוטרנירניה.

עפר לוי: אני שואל שאלות, זה נשמע מדהים, אני שואל כי אני רוצה ... אתו.

אלעד ארזי: רק הוטרנירניה הזאת שאנחנו מכירים את ראש האש, סתם, רק זה, סליחה שאני אומר.

עפר לוי: אני רק רוצה להבין. נשמע לי מצוין, אני רוצה לראות מה האלטרנטיבות.

בלה אלכסנדרוב: בשביל זה אני פה.

ענבר כהן: אנחנו היינו בדיון הזה ממש לפני שנה, בסדר? הוא נפתח לראשונה כאן, עם כל מיני סימני שאלה שעלו, וחלק מסימני השאלה היו משאלות קונקרטיות. בסופו של דבר, אם אני זוכרת נכון את מה שבדקנו אז, ואז זה ירד בגלל זה, זה ניסינו לשאול מסך כל המכרזים או ההצעות של האשכול, בסופו של דבר איפה להבים תרוויח קונקרטי, בסדר? ולא היו לנו תשובות טובות.

בלה אלכסנדרוב: גם לא יהיו לי.

אלעד ארזי: סליחה שאני אומר, אם אנחנו מסתכלים על זה דרך החור של הגרוש כרגע, בעיניי זה לחלוטין, לא ככה מועצת להבים עובדת, ולא ככה מסתכלת. אני מדבר פה על כמה דברים, בלה, אני אומר את זה מולך. שתיים, לשם העתיד הולך, חברים. אם למישהו יש ספק, התאגדויות זה כוח. ולשבת סביב שולחן ההחלטות, וזה שולחן ההחלטות, שם יתקבלו החלטות, שם יושבים ראש עיריית אופקים, נתיבות, שדרות, אשכול, בני שמעון, אנחנו רוצים להיות סביב השולחן הזה. ה-50 אלף שקלים האלה, סליחה עוד פעם אני

אומר, זה כסף קטן ביחס להחלטות שמתקבלות סביב השולחן הזה. הזדמנויות עתידיות, חברים, האשכול כל הזמן מקבל הזדמנויות. אני יכול לספר לכם שאני ישבתי עם יושב ראש קק"ל, ואני מקווה באמת שתהיה בשורה, בחודש הבא אני אוכל לספר פה על דבר עצום שהולך לקרות עם קק"ל, אבל השאלה הראשונה שהוא שאל אותי, אמר לי אלעד, אתה באשכול? אמרתי לו לא. והוא אמר לי אלעד יש לי בעיה לתמוך בכם, יש לי בעיה לתמוך במי שלא כחלק מאשכול, מה, למה שאני אעזור ליישוב להבים סוציו 9 עם 8,000 תושבים, מקום שלישי בארץ לתושבים הכי עשירים במדינת ישראל?

עפר לוי: אני מבין, האשכול יכול לקבל, דרך האשכול דברים שאי אפשר לקבל-

אלעד ארזי: בדיוק, בדיוק. ושנייה אני רק אסיים, עוד מעט, עוד שנייה. אנחנו רואים גם הנושא של היכל התרבות ומרכז התעסוקה שלנו, את העוצמה של השותפות, הכוח שיש לך שותפים חזקים, בטח כשאתה קטן וחלש, וזה מה שאנחנו צריכים לשים את עצמנו במקום האמיתי שלנו, אנחנו יישוב קטן. הכוח בלהיות חלק ממשוה גדול הוא אדיר. אני חושב שמועצת להבים צריכה להרים את הראש, להסתכל למעלה. לא רגע להסתכל על הסליחה שאני לא מזלזל באף שקל, אני זה שעובד פה כדי להביא את הכסף הזה ולא אף אחד אחר, סליחה שאני אומר את זה. 50 אלף שקל האלה זה כסף קטן ביחס למה שאנחנו יכולים להרוויח פה. לא מחר בבוקר, כשמסתכלים 10 שנים קדימה, כשמסתכלים 20 שנה קדימה. יש כוח אדיר לשותפות, ודרך אגב לא בטוח. הנה, בלה אמרה את זה, סליחה שאני אומר שבעוד שנה או שנתיים יבואו אלינו מהאשכול, יגידו, עכשיו, סליחה, לא מתאים.

עפר לוי: אין על זה ויכוח.

אלעד ארזי: אנחנו גם יכולים להחליט, אני רק אומר, בעוד שנה שנתיים, לא מתאים לנו. חשוב שתדעו את זה.

עפר לוי: אבל הדבר היחיד, רציתי גם להבין וגם לראות אם יש עוד אופציות. אתם אומרים שאין עוד אופציות. וזה שוב, הכל נשמע מצוין, רק אם יש עוד אופציה הייתי רוצה לדעת ולבחון אותם, כי אני יודע שבקדנציה הקודמת זה עלה פה לדיון ובהקשר, לאחר פגישות גם עם ראש מועצת מיתר.

אלעד ארזי: ימית, אפשר להצטרף לאשכול נגב מזרחי?

עפר לוי: בהקשר של אשכול נגב מזרחי. לא מכיר, אני לא יכול להגיד מי יותר טוב, אבל אני כן חושב שאם זה נכון אז צריכים להציג אצלנו את שתי החלופות ולהצדיק את הבחירה. אתם אמרתם כאן שזה בלתי אפשרי.

אלעד ארזי: אני עכשיו, ימית עכשיו תעשה בדיקה.

עפר לוי: אז גם זה שאומרים דברים בצורה לא-

אלעד ארזי: לא, אנחנו מכירים שאי אפשר, אנחנו לא חלק מהאשכול הזה. אבל הנה, ימית תעשה דאבל צ'ק כדי שאתה תקבל תשובה.

בלה אלכסנדרוב: אני גם יודעת תשובה זהה לאלעד, ואפשר, אני יכולה לבדוק מול ספיר, שהיא מנהלת את תחום האשכולות במשרד הפנים. אני כן רוצה להגיד את החסרונות.

אלעד ארזי: אבל עופר, זה האשכול הכי טוב.

עפר לוי: אין בעיה, אני אומר, אבל אם זו אופציה יחידה, זה נשמע מעולה, אם יש עוד אופציה, צריך לקבל הסבר.

בלה אלכסנדרוב: אני רוצה רגע להגיד מה החסרונות בלהצטרף לאשכול. אני רגע רוצה להגיד גם מה החסרונות. חשוב שתדעו כי בסוף אם מתחתנים צריך להתאים. אחד, זה גוף שהוא בפיתוח, זה לא גוף מוגמר. אמרתי לכם משהו מאוד חשוב בהתחלה. הסטטוטוריקה לא ברורה, לא הגדירו לנו תפקיד. אני מחר רוצה להתחיל סתם, בא לי להתעסק במים. ככה בא לי, בא לי תאגידי מים. או מחר בא לי להתעסק בציפורים, כי הציפורים, אזורי זה מילה כזאת, קצת כמו אורבני, הכל אפשר להגיד אזורי. אז אני צריכה להגיד לכם שזה גוף בפיתוח ובעיצוב ואתם חלק מזה, זה אחד. שתיים, הרשויות הן שונות. כאילו, אני אומרת לך עוד פעם, אני מקימה מחר מרכז מצוינות, לא בטוח שזה ישרת אתכם, יש לי מרכז מצוינות מטורף בנתיבות בפיזיקה. מטורף, הכי טוב בארץ לדעתי, עם מעבדות וזה. לא יודעת אם תלמידים מלהבים יעלו להסעה לזה. אני לא יודעת כמה זמן זה נסיעה, אני לא יודעת אם זה שווה את זה, יש פה דברים שצריך לבחון לעומק. אני יודעת שמועצה אזורית אשכול, היא בטיז אל שלוך אחד ואתם בכיוון שני ולא בטוח שיש משהו זה. זה לא כזה פשוט. מה אני כן יכולה לומר? את שואלת אותי הגאווה הכי גדולה שלי, כשיש בעיות ברהט ולקיה, אני מפעילה את דוידי להתקשר ולבדוק מה קורה. אז זה בעיניי משמעותי, הוא לא חייב שום דבר, לא לרהט וללקיה. כשלא יגיע תקציב תרבות ולא הגיע זה, הקשרים שהפעלתי הם של דוידי ושל יחיאל מנתיבות. כשיש מאבק אזורי על וטרינריה, כשיש מאבק אזורי על וטרינריה, על תקציבים, על חינוך, אני מפעילה את כולם, אני מחתימה את כל ראשי הרשויות. ואני בעיקר מציעה את עצמי ואת הצוות שלי, שבמידה ותצטרפו תכירו, שאנחנו באים עם כוונות טובות, מאוד מקצועיים בפיתוח של שירותים אזוריים, ובאים עם אמינות ויושרה. הרבה פעמים אתם תשמעו אותי אומרת, אין לי מושג, או אני לא יודעת, או את זה אני לא יכולה לעשות, ואני גם יכולה להגיד לכם ספציפית על וטרינריה, וגם אמרתי את זה לחלי וזה, שזה לא שירות ראשון שאני יכולה שתצטרפו, כי רק עכשיו קלטנו שלושה וטרינרים והם צריכים רגע להתלבש על מה שיש ורק אחר כך יהיה אפשר לבחון.

אלעד ארזי: עופר, אני חושב ששווה דרך אגב, בגלל שימית גם הייתה חלק מאשכול נגב מזרחי. וגם הבדיקות שאנחנו מכירים, עזוב שנייה רגע את השאלה, היא תבדוק אם אפשר להצטרף או לא. אני רק אומר, ואני מהיכרות של איך שהאשכול שם מתנהל, אני לא רוצה חלילה לפגוע באף ראש רשות בזה. אבל אין מה להשוות, בסדר? אין מה להשוות.

עפר לוי: אבל יש פה בעיה, הבעיה היא שאתם את שלכם אמרתם בצורה נחרצת, אין אופציה אחרת. ואני הכרתי משהו אחר ואני עכשיו בודק, אז עכשיו אתם אומרים לי לא לא, אבל יש אולי, אבל זה לא כדאי. אז אני חושב שראוי גם להציג את הדברים בצורה מדויקת ואם יש אופציה אחרת אז צריך לראות את החלופות ואז יכול להיות שאין בכלל, שברור שזו הבחירה המתבקשת, אבל, זה קצת.

ענבר כהן: וגם כן נגיד שאני, אני מאוד מתחברת למה שאת אומרת על שותפויות ועבודה אזורית וראייה אזורית, זה נראה לי סופר משמעותי ונכון. ואני כן שואלת עוד הפעם, מנקודת מבט שאני לא מכירה, גם לא את העבודה באשכול וגם לא איך דברים מתנהלים, רק כתפיסת עולם של שותפות. המיצוב שלנו בסטטוס הסוציאקונומי הזה ובהתחשב בעובדה שדויד, אני מבינה, הוא משהו כזה, יושב ראש האשכול, מה המשמעות של זה בתוך הדינמיקה בין הישובים, במועצה עצמה שמקבלת החלטות, כי עוד פעם, הצרכים של להבים, גם בגלל הסטטוס שלנו ביחס למועצות אחרות, מבחינה אותנו בהרבה מאוד דברים אני מניחה והצרכים שלנו גם הקהילתיים הם מאוד שונים. והם באמת לא בממשק לאוכלוסיות מסטטוס סוציאקונומי יותר נמוך. עד כמה אנחנו יכולים לבוא לידי ביטוי, כמה היכולת שלנו להשפיע על מה שקורה באשכול, כמה אנחנו יכולים, אני חושבת גם הפוך, בסדר? שבעיני גם לזה יש ערך. אם אני יכולה למשוך את האשכול למעלה ולקחת אנשים מנתיבות ואופקים שיבואו לכאן לאיזשהו תהליך אינטגרציה, לא משנה אם זה תרבותי, קהילתי, חברתי, חינוכי, ושהם יבואו לכאן, אני, מאוד מאוד בעד, אני חושבת שזה חשוב לקהילה שלנו, לילדים שלנו, זה בעל ערך. השימור בסטטוס הסוציאקונומי הסופר גבוה הוא לא לטובת הילדים שלנו כאקט חינוכי תפיסתי. אז יש לזה benefit.

בלה אלכסנדרוב: אני אענה לך בארבע רמות. אוקיי? איך התקציב עובד? אני מדברת איתך דרך השקל העקרונית, אוקיי? כשיש החלטות ממשלה ייעודיות, כמו תקומה, כמו החלטת הבדואים, כמו ה... של העוטף, אתם לא יכולים ליהנות מזה. כי זה של הרשויות ספציפיות, אתם אמורים לשמר. אתם יכולים, אתם נהנים מזה בדיעבד, מהידע או מהדברים שצברתי או מהדברים שאני יכולה לעשות אחר כך בהמשך.

ענבר כהן: אנחנו יכולים להשפיע על תהליכי קבלת ההחלטות גם בהתייחסות לבדואים למרות שזה לא כסף?

בלה אלכסנדרוב: כן, את יכולה.

ענבר כהן: אבל כאילו מי מהנבחרים שלנו יכול להביע דעה?

בלה אלכסנדרוב: החלטות הממשלה של הבדואים שיש באזור, אני חלק מזה, נגיד החלטה של הבדואים, אני עכשיו יושבת בדיונים, אז אני אשמח לשמוע ולהשמיע גם, אבל זה מאוד ייעודי. רגע, שנייה, אני לא יכולה לדבר בו זמנית, אני מצטערת, יש לי הפרעות. שתיים, כשיש קול קורא שהוא תמטי, אז את נהנית מזה. אם יגידו לי עכשיו, תקדמי עכשיו ..., אני לא בודקת תעודת זהות של ילדים, אז את נהנית. כשאת קונה שירות שהוא לך, לרשות, כמו וטרינריה, כמו פינוי אשפה, אז את נהנית מזה. אני פיתחתי את השירות על חשבון בכלל שדרות, ואת עכשיו נהנית משירות טוב. זה האגף הכי חזק שלי והכי טוב. כשאת משתמשת

במכרזי מדף, שזה גם משהו שלא התייחסנו אליו, אנחנו עושים הרבה פעמים מכרזי מדף אזוריים לכולם. נגיד עכשיו עשינו מכרז, שלדעתי הוא מאוד יהיה לכם טוב, של כל חברות ההפקה והתרבות. מכרז לגדלים שונים של הפקות, הפקה קטנה, בינונית, גדולה, ענקית. עכשיו זה מכרז, שחשכתי לך עבודה של חצי שנה, את לוקחת מכרז, את פשוט משתמשת בו. הוא by far הכי טוב, את רק מבקשת תמחור. אז זה כולם משתמשים. אז לכן השירותים הדיפרנציאליים פר רשות ופר הצרכים, אבל זה ארבעת רבדי התקציב שיש לי. ומי משפיע?

ענבר כהן: או שאני לא דייקתי בשאלה או שלא ענית לי בדיוק על-

בלה אלכסנדרוב: הקול הוא שווה, זה לא שלשדרות יש קול אחר. כאילו גם אני עושה פגישות, אני באמת אומרת לכם, זה מאוד תלוי בכם. ניר זמיר הוא במקוצר אצלי, כי הוא בן אדם כזה והוא חבר טוב והוא כתובת. ואני מתייעצת אתו לא פחות מדוידי אפילו שהוא היו"ר, ואם המנכ"לית שלכם תגיע לפרום המנכ"לים אז היא מאוד תשפיע. אם מנהלת אגף החינוך שלך תהיה חלק מהחממה ותגדיר שהאזורים חשובה זא. אם היא לא תהיה בו, זה מאוד, לדעתי אגב זה יותר קשה מה-50 אלף, כי כמה אנשים פה יעלו לרובד האזורי. לתת כסף יותר פשוט מלתת זמן.

ענבר כהן: ברור, ברור.

אלעד ארזי: טוב, עופר, אין לי תשובה חד משמעית, אני רק יכול להגיד לך שהצוות המקצועי פה ממליץ להצטרף לנגב המערבי, אין לי תשובה חד משמעית לגבי אשכול הנגב המזרחי, אם אפשר או לא. אני יכול להגיד לך שמי שהיה פה, מי שמכיר את האשכול, גם אני, גם ימית.

עפר לוי: הוא נשמע לי מדהים, אני משתכנע לגמרי, אבל נראה לי שגם אם לא ברור, אז להגיד צריך לבדוק.

אלעד ארזי: בסדר אבל עוד פעם נדבר על זה, אמרנו.

עפר לוי: לגיטימי לגמרי שאני אחזור על זה. וגם אם יש יותר מאופציה להגיד תסמוך עליי, זה לא כדאי. הייתי רוצה לראות אם זה מובא פה להחלטה, את החלופות, ושוב, יכול להיות שאני אראה אותם ואגיד ברור שלא נגד מזרחי, ברור שהולכים עם נגב מערבי, אבל אם יש יותר מחלופה אחת, צריך להיות מודעים אליה, וצריך לתת השוואה וניתוח ונימוק.

שמואל לביא: עוד דבר שלא היה פה, איך אתם מתאגדים, אני מבין שזה איגוד ערים, עם כל הבקורות.

בלה אלכסנדרוב: יש יועצת משפטית, אם אתה מכיר את ליאל.

*** מדברים ביניהם.**

אלעד ארזי: טוב, בלה תודה רבה.

בלה אלכסנדרוב: תודה רבה לכם. ובהצלחה.

עפר לוי: צריך להגיד אם אפשר. בסדר.

לירן וולקמן: התשובה היא ש... מיקום ספציפי.

אלעד ארזי: זה רק מיקום.

עפר לוי: כן, אפשר. אוקיי.

ימית לוי: זה עניין של מיקום.

חלי אללוף יום טוב: בלה, תודה רבה.

עפר לוי: אז רגע, יש החלטה, צריכה להיות הצבעה.

אלעד ארזי: צריכה להיות הצבעה, ברור. אבל אני צריך לדעת שאתם רוצים, אם אתם לא רוצים, אני לא מעלה.

איציק זיו: אני רוצה לקבל הצגה של אלטרנטיבות ובעד ונגד.

אלעד ארזי: מה זאת אומרת, להביא את נגב מזרחי לפה?

איציק זיו: אני לא אמרתי.

עפר לוי: לא, איזשהו ניתוח.

איציק זיו: רגע, רגע. לשמוע אלטרנטיבות, יכול להיות שזה מוביל מאוד ישר לנגב מערבי, סבבה.

ענבר כהן: אני מרגישה שאני לא צריכה, אני יכולה להגיד איפה אני נמצאת, בסדר? אני לא מרגישה שאני צריכה את נגב מערבי, גם מבחינת, סליחה, את נגב מזרחי. גם מבחינת העשייה של הנגב המערבי, אבל אני כן מרגישה שאת כל מה שעברנו, כל מה שבלה אמרה עכשיו, בהרבה מובנים של מה שהאשכול עושה, אצלי בסיעה לא מכירים ואנחנו לא בחנו את הדברים מספיק לעומק ואני מרגישה שאני צריכה את הגרעין כדי שהדברים, המצגת או התוכן יעבור גם אליהם כדי שנוכל לגבש החלטה שאנחנו עומדים מאחוריה כולם ולא רק אני כאן. זאת תחושת הבטן שלי, אני מרגישה שהראייה שלנו כשותפים בתוך האזור היא משמעותית והיא בעלת ערך גם אסטרטגית וגם כתפיסה שלנו כשייכים למרחב. אבל אני צריכה רגע אוויר להעביר, אני מרגישה ככה, אלעד.

אלעד ארזי: אבל יש פה את ימית שהייתה שייכת ל-

* מדברים ביחד.

שמואל לביא: אני אגיד לך דבר אחד, הילדים שלכם לומדים באשל הנשיא. זה אשכול מערבי.

עפר לוי: נראה לי שאפשר לדחות, ואני חושב שזו בקשה לגיטימית. שיכול להיות שלפי מה שאתם אומרים נגיד ברור, אבל ... שיהיה לי את הזמן להבין.

אלעד ארזי: אנחנו נביא לפה נציג מאשכול נגב מזרחי שיציג קצת את האשכול.

עפר לוי: מעולה, תודה.

חלי אללופ יום טוב: כל האשכולות פחות או יותר עובדים באותה שיטה, באותם תחומים. זה עניין של איפה נכון להיות, באיזו עשייה, באיזה חלק.

עפר לוי: אין ויכוח. אני אומר, אם יש יותר מחלופה אחת, צריך להציג ולנמק וזה לא נעשה.

חלי אללופ יום טוב: החלופה היא אשכול נגב מערבי.

עפר לוי: בסדר, כן.

ימית לוי: אני אגיד לך, מאוד קשה להשוות, כי קודם כל צריך תשומות זמן, כדי, נגיד אני רוצה סתם לבדוק את ההטמנה אפילו, את האשפה. צריכה להיכנס למכרזים האלה ולהתחיל להשוות ולעשות פה עבודה.

אלעד ארזי: גם בני שמעון יכלו להיכנס לאשכול המזרחי.

עפר לוי: לא צריך להיכנס לפרטי פרטים.

* מדברים ביחד.

ימית לוי: הכסף הוא אותו כסף, זה אותם דמי כניסה, גרוסו מודו. אני יודעת שבערד לא נהנו כל כך מהאשכול, כמעט ולא צרכו משם שירותים, נכון לתקופה שאני הייתי. מה שאני, אולי פחות נאמר פה, עקרונות שאני רואה-

אלעד ארזי: כי הם רוצים, בסדר, לגיטימי, אמרתי, הם רוצים אני לא רואה, אתם יודעים מה, יותר מזה, סליחה שאני אומר, בסמכותי, אני לא נכנס לנגב מזרחי, אני אומר את זה פה על השולחן. אנחנו לא חלק מדימונה, אנחנו לא חלק מאופקים, אבל אני מכבד אתכם, לכן אני אביא אותם. עומר לא שם.

עפר לוי: מיתר?

ימית לוי: מיתר גם במזרחי אבל זה לא.

* מדברים ביחד.

שמואל לביא: אתה יודע למה מיתר כן? כי היא גובלת עם מועצה אזורית תמר. כל הר ... כל האזור הזה. אז הם הצטרפו אליהם זה הכל.

אלעד ארזי: חברים, סוכס. לבקשתכם, להביא את אשכול נגב מזרחי לפה שיסבירו לנו על האשכול.

לורן אבישר אביטן: אני אשמח לשמוע מה רצית להגיד.

ימית לוי: זה לא ישנה כל כך, אבל אני רוצה רק להגיד שיכול להיות שזה יהיה בזבוז של זמן כי בברירת מחדל, ממה שאני מבינה מההתכתבות עם גזברית האשכול, בברירת מחדל אנחנו שייכים למערבי. אם אנחנו רוצים להצטרף למזרחי, אנחנו צריכים להעביר את כל ההחלטות פה, שם ואחר כך למשרד הפנים והוא יכול להגיד לא. כפי שקרה להר חברון, היא כותבת לי, הר חברון רצו-

אלעד ארזי: אז תביני, זה לא בדיוק לא מדויק מה שאמרנו.

עפר לוי: ללמוד, לבדוק, להבין, לעכל ולחכות עד הישיבה הבאה.

אלעד ארזי: לא, אני רק אומר על הנושא הזה שלא דייקנו. זה כן מדויק, להבים היא חלק מאשכול נגב מערבי. היא רק אומרת שכדי להצטרף לנגב מזרחי צריך להעביר החלטה מיוחדת במשרד הפנים. זה מה שימית עכשיו אמרה. עדיין אתה רוצה לשמוע את אשכול נגב מזרחי?

עפר לוי: נראה לי נכון, עוד פעם.

אלעד ארזי: למרות שאנחנו לא יכולים.

עפר לוי: לבדוק את הדברים, ללמוד אותם בעצמנו. ואז בישיבה הבאה, זה הכל.

אלעד ארזי: עופר, אני מכבד.

עפר לוי: נראה שזה הכיוון, נראה מצוין, רק אני לא מרגיש מוכן כרגע בלי שיש לי את כל המידע.

אלעד ארזי: מכבד את בקשתך וכך יהיה, בסדר? החודש נעלה את זה בישיבה הבאה.

[7] אישור נסיעת עבודה לראש מועצה ומינוי מחליף לזמן ההיעדרות

אלעד ארזי: טוב, נושא אחרון, אישור הנסיעה שלי לארצות הברית לטובת כנס JNF קיבלנו ליום השנה 350 אלף דולר בתרומה לטובת הקונסרבטוריון, חיזוק הקשר איתם הוא סופר חשוב לנו, אנחנו מקווים שגם בספטמבר יגיע לפה ראסל מנכ"ל ה-JNF, ונוכל עוד להגדיל את ההשקעות שלהם. לא צריך לספר לכם,

תרומות זה קשר בין אישי, זו השקעה, אז אני מאשר, רוצה לאשר פה את הנסיעה הזאת שתהיה לערך לשבוע. מי שתחליף אותי ועוד לא, רק תעבור חפיפה זאת מרים אלגרבל, היא תהיה המחליפה שלי בזמן שאני לא נמצא פה. זהו. בסדר?

ימית לוי: אתה צריך להגיד על העלויות?

אלעד ארזי: העלויות הן בערך, אני עוד פעם, אישרנו בתקציב שלנו, יש לנו 30 אלף בתקציב, אבל אני מניח. 30, 30.

ענבר כהן: בתקציב של הרשות?

ימית לוי: יש יתרה של כ-30.

אלעד ארזי: יש יתרה של 30. ואנחנו כנראה זה יהיה פחות, זה יהיה באזור ה-20 אלף, נכון? אני צודק?

ירין אבוטבול: קצת פחות אפילו. כן, כן. הלינה והכנס הם ללא עלות, זה הכל על חשבון הכנס.

אלעד ארזי: JNF משלמים עליי את הלינה ואת הכנס.

ירין אבוטבול: רק על הטיסות והנסיעה מלוס אנג'לס לסאן דייגו וכל ה.

אלעד ארזי: אז זה באזור ה-20 אלף, בסדר? פה כמה שקלים. בסדר חברים, כולם בעד. כולם בעד.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את נסיעת העבודה של ראש המועצה ומינוי מחליף לזמן ההיעדרות

אלעד ארזי: זהו חברים, תודה, וכולכם, הכי חשוב, תגיעו באמת להנחת אבן פינה, זה יהיה מאוד מאוד מרגש.

תום הדיון

מנהל/ת הוועדה

יו"ר הוועדה

#	תיאור החלטה	הצבעה
1	המליאה מאשרת את פרוטוקול ישיבה מן המניין 7-2026.	אושר פה אחד.
2	המליאה מאשרת את פרוטוקול ועדת תרומות.	אושר פה אחד.
3	המליאה מאשרת את פרוטוקול ועדת תמיכות.	אושר פה אחד.
4	המליאה מאשרת את נוהל הקצאת קרקע ברשות.	אושר פה אחד.
5	המליאה מאשרת את נסיעת העבודה של ראש המועצה ומינוי מחליף לזמן ההיעדרות.	אושר פה אחד.